

Małgorzata Tuszyńska, Mirosław Pietrzak

Pruszcz Gdański, st. 7, gm. loco, woj. gdańskie, AZP 14-44/11

Informator Archeologiczny : badania 31, 152

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Podlodów, st. 2, gm. Łaszczów, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

PRUSZCZ GDAŃSKI, st. 7, gm. loco, woj. gdańskie, AZP 14-44/11

- ślady osadnictwa z wczesnej epoki żelaza
- cmentarzysko płaskie kultury oksywskiej i wielbarskiej (późny okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z parcelacją terenu stanowiska na działki budowlane, przeprowadzone przez mgr. mgr. Małgorzatę Tuszyńską i Mirosława Pietrzaka. Finansowane przez PSOZ i Urząd Miasta w Pruszczu Gdańskim. Piąty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 19,5 ara.

Kontynuowano badania z lat 1984-1985 i 1989-1990. W sezonie 1997 prace koncentrowały się na północnym i zachodnim skraju cmentarzyska. Odkryto 15 obiektów, w tym 4 groby szkieletowe, 10 ciałopalnych (3 jamowe, 5 popielnicowych i 2 ciałopalne zniszczone) oraz jedną jamę osadniczą z wczesnej epoki żelaza.

W pięciu grobach kultury oksywskiej (wszystkie uszkodzone) znaleziono m.in. kłamrę żelazną, jednocześnieową, zapinkę żelazną zbliżoną do odmiany L wg J. Kostrzewskiego, fragment szczypiec żelaznych, ułamki umba żelaznego oraz fragmenty popielnic glinianych. Dwa groby jamowe z fazy B_{2c} okresu wpływów rzymskich wyposażone były w zapinki brązowe (A V 128 i A V seria 10), wisiorek brązowy kapsułkowany, sprzaczkę brązową o jednodzielnej ramie (grupa D, typ 1 wg R. Madydy-Le-gutko) i naczynko gliniane, kuliste, wąskootworowe (grupa XII, typ B wg R. Wołągiewicza). Grob 379 — szkieletowy w trumnie kłodowej, z fazy B_{2b}, zawierał dwie zapinki brązowe A II 38, dwie zapinki brązowe grupy III o cechach typu 52 (ukształtowanie główki) i typu 58 (trzy pary oczek na nóżce), dwie bransolety brązowe sztabkowane, zdobione, igłę brązową i paciorek szklany z oczkami warstwowymi (grupa XXI, typ 218c wg M. Tempelmann-Mączyńskiej). Grób 384 — szkieletowy, z fazy B_{2c}, również ze śladami po trumnie kłodowej, został wyrobowany w starożytności. Z jego wyposażenia zachowały się: złoty wisiorek kulisty zdobiony filigranem i granulacją, brązowa zapinka A V 126, fragment kolia — 5 dużych bursztynowych paciorków toczonych, krążkowatych (grupa CLVI wg M. Tempelmann-Mączyńskiej) i 4 paciorki szklane, jednobarwne, beczułkowane, duże (grupa I, typ 13-14 wg M. Tempelmann-Mączyńskiej), przęślik gliniany, fragment szpili kościanej i fragment przydenny pucharka glinianego (grupa VIII, typ C wg R. Wołągiewicza). Cmentarzysko zostało przebadane prawie w całości. Do sprawdzenia pozostały niewielkie wycinki terenu na skraju południowym, zachodnim i północno-zachodnim cmentarzyska, obecnie niedostępne.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Wyniki badań będą opublikowane.

PRUSZKÓW, st. VI, gm. loco, woj. warszawskie, AZP 58-64/10

- osada hutnicza kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski /okres wpływów rzymskich, fazy A₃/B)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 10 do 20 maja i od 15 do 26 października przez mgr. Marka Czarneckiego (Archeology and Art Warszawa), na zlecenie PSOZ w Warszawie. Finansowane przez PSOZ i inwestora prywatnego. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 4 arów.

Badania prowadzono na zachodnim skraju stanowiska (w granicach działki nr ew. 80 przy ul. Wiśniowej). Założono sześć wykopów. Odślonięto jednolity układ warstw: 1 — piaszczysto-gliniasty, zwarty humus do głębokości 0,35-0,4 m, 2 — piaszczysto-gliniasta warstwa kulturowa, ciemnoszara, z wkładkami szarej i brązowszarej, nasycona polepą, kamieniami i żużlem soplewym, silnie poza-głębiana do poziomu 0,75-1,15 m, 3 — calej piaszczysto gliniasty z dużą zawartością rudy darniowej. W zachodniej części badanego obszaru odkryto sześć obiektów: owalną jamę prażalniczą ze zwaliskiem rudy na dnie (długość 260 cm, szerokość 180 cm, dno na głębokości 0,86 m), dwie jamy posłupowe wzmocnione kamieniami i gliną na krawędziach oraz trzy nieregularne jamy śmietniskowe.